

Arrest

**nr. 345 183 van 21 april 2026
in de zaak RvV X / IX**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Vlaanderenstraat 4
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 mei 2023 met referentnummer 109564.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben. Hij dient op 15 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoeker wordt op 10 november 2021, 10 januari 2022, 3 januari 2023 en 10 februari 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van een tolk die het Pashtu machtig is.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de CGVS) neemt op 30 maart 2023 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Afghaans staatsburger, Pathaan van etnische origine. U bent afkomstig uit het dorp Karacha, provincie Parwan, Afghanistan, waar u uw hele leven heeft gewoond, tot u genoodzaakt was in 2018 uw land van herkomst te ontvluchten. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

Een lokale talibanleider genaamd S. (...), die tevens dorpsgenoot van u was, meldde u op een dag dat u gezien het overlijden van uw vader, gezinshoofd bent. Hij stelde u voor hem een dienst te bewijzen en in ruil zou hij u geld geven zodat u uw familie van voedsel kon voorzien. Het voorstel dat hij u vervolgens deed is dat u voor hem een explosief zou plaatsen langs een weg. U ging niet in op zijn voorstel. Niettemin was er kort daarop een explosie langs een lokale weg. Een dorpsgenoot kwam hierbij om het leven. Daarop, op 26 saur 1396 (16.05.2017), deed de overheid een inval in de woning van S. (...). S. (...) zelf werd hierbij gedood en diens zonen alsook diens broer werden gevangengenomen. De verwanten van S. (...) beschuldigden u daarop ervan S. (...) te hebben verklikt bij de overheid en zouden het voornemen hebben u te straffen voor de dood van S. (...).

De tweede reden waarom u Afghanistan bent ontvlucht is omdat u naar het leven wordt gestaan door uw oom langs vaderskant. Deze vervolgt u sedert hij vernomen heeft dat u zijn zoon - uw neef - gedwongen heeft tot seks met u. Dankzij steun van een oom langs moederskant bent u kort hierna erin geslaagd uw land van herkomst te ontvluchten, in de 7de of 8ste maand van het jaar 1397 (oktober-november 2018). Via Iran, Turkije en de Balkanroute kwam u uiteindelijk in België aan enkele dagen voor uw uiteindelijke asielerzoek op 15 oktober 2020.

Ter staving van uw asielerzoek legde u volgende bewijselementen voor: kopieën van de taskara's van uw vader en van u zelf, en de envelop waarin deze documenten u vanuit Afghanistan in België werden bezorgd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde een gegronde vervolgingsvrees te hebben ten aanzien van Afghanistan om twee redenen: in eerste instantie wordt u door de nazaten van de toenmalige taliban-schaduwgouverneur S. M. geviseerd omdat zij menen dat informatie van u aan het vorige bewind geleid heeft tot de aanval waarbij S. M. is omgebracht en diens zonen in de gevangenis zijn beland. Gezien de taliban intussen de macht hebben overgenomen in Afghanistan vreest u om deze reden te worden omgebracht door het huidige bewind in Afghanistan. In tweede instantie vreest u te worden omgebracht door uw oom langs vaderskant en diens zonen, nadat is bekend geraakt dat u uw neef H. (...) had gedwongen tot seks met u. Welnu, aangaande deze door u verklaarde asielmotieven werden vaststellingen gedaan die niet langer toelaten enig geloof te hechten aan deze door u verklaarde motieven. Immers moet worden gewezen op tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden in uw opeenvolgende verklaringen over beide asielmotieven.

Voor wat betreft uw probleem met de toenmalige taliban-schaduwgouverneur S. M., zij er allereerst op gewezen dat u zich tegensprekt over het moment van overlijden van uw vader. Zo verklaarde u meermaals tegenover het CGVS dat uw vader is overleden in 1394 (CGVS dd.10.11.2021, p. 10; CGVS dd.03.01.2023, p.7). Echter had u in uw verklaring bij de DVZ (rubriek 13A) verklaard dat uw vader is overleden in het jaar 1396. U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd (CGVS dd.10.11.2021, p.10). Uw poging tot uitleg mist echter coherentie: u verklaarde enerzijds dat u tegenover de DVZ wel degelijk zou hebben verklaard dat uw vader zou zijn overleden in 1394. Anderzijds verklaarde u dat er u op de DVZ helemaal nooit zou zijn gevraagd wanneer uw vader is gestorven. Wat hier ook van zij, uit uw verklaringen ter zake (CGVS dd.10.11.2021, p. 3) en uit de stukken van uw administratief dossier blijkt duidelijk dat uw verklaringen ten overstaan van de DVZ u achteraf in de door u gekozen taal zijn voorgelezen en dat u uw verklaring heeft ondertekend voor akkoord. Deze vaststelling is zwaarwichtig gezien u de timing van het u door de schaduwgouverneur S. M. gedane voorstel tot het leggen van een bembom situeert ten aanzien van het overlijden van uw vader: concreet verklaarde u dat de eerste keer dat deze persoon u het voorstel deed om een bom te leggen tegen Amerikaanse militairen ongeveer een maand tot anderhalve maand na het overlijden van uw vader was (CGVS dd.10.11.2021, p.14).

Een volgende tegenstrijdigheid betreft de frequentie en timing waarmee S. M. u ertoe had aangezet een bomaanslag te plegen tegen Amerikaanse militairen. In uw laatste persoonlijk onderhoud met het CGVS dd.

03.01.2023 verklaarde u dat S. M. u twee maal, met enkele dagen ertussen, had voorgesteld een bomaanslag te plegen, waarbij beide voorstellen te situeren waren in de laatste maanden van het jaar 1395 (CGVS dd.03.01.2023, p. 5-6). U gaf nog aan dat dit de twee enige keren waren dat er u werd voorgesteld een bom te plaatsen. Echter had u in uw eerste persoonlijk onderhoud met het CGVS dd.10.11.2021 verklaard dat S. M. u inderdaad twee maal dit voorstel tot bomaanslag had gedaan. Maar u situeerde toen het eerste initiatief ergens in 1394, een tot anderhalve maand na het overlijden van uw vader, en het tweede initiatief ergens in 1396 (CGVS dd.10.11.2021, p. 15-16). U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd maar bood geen afdoende verklaring (CGVS dd.03.01.2023, p. 14). U stelde dat S. M. u kort na het overlijden van uw vader inderdaad had aangesproken maar u bij die gelegenheid enkel het voorstel had gedaan om af en toe voor hem te werken zodat u na het overlijden van uw vader makkelijker kon voorzien in het onderhoud van het gezin van uw vader. Deze uitleg voldoet niet. Uit uw verklaringen tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud met het CGVS blijkt voldoende duidelijk dat u toen verklaard heeft dat S. M. u kort na het overlijden van uw vader het voorstel had gedaan om een bom te plaatsen (CGVS dd.10.11.2021, p. 15). Daarbij blijft de vaststelling dat u in het ene geval spreekt van twee onderscheiden voorstellen om een bom te plaatsen in twee verschillende, elkaar niet eens opvolgende jaargangen 1394 en 1396, en dat u anderzijds beide voorstellen om een bom te plaatsen situeert in het tussenliggende jaar 1395, met slechts enkele dagen ertussen. De vastgestelde tegenstrijdigheid is dan ook manifest en raakt de kern van uw asielmotieven.

Verdere bevestiging van het gebrek aan geloofwaardigheid van de vervolgingsvrees die u koppelt aan het probleem met de taliban-schaduwgouverneur S. M. zij gevonden in de discrepantie tussen uw gedrag en de door u verklaarde ernstige vervolgingsvrees. Immers bent u na de dood van S. M. op 26 saur 1396 (16.05.2017) nog gedurende ongeveer een jaar blijven wonen op uw ouderlijk adres vooraleer u – in de zevende of achtste maand van 1397 (september-november 2018) – het land heeft verlaten nadat u uw neef had verkracht (CGVS dd.10.11.2021, p. 6, 13; CGVS dd.10.01.2022, p. 3, 5-6; CGVS dd.03.01.2023, p. 5). Nochtans beweert u stellig dat de zonen van S. M. u verantwoordelijk stelden voor de dood van hun vader en hun eigen opsluiting voor drie jaar, na de militaire inval in hun woning op 26 saur 1396, en om die reden op zoek waren naar u (CGVS dd.10.11.2021, p. 13-14, 16). U verantwoordt uw gedrag – het gegeven dat u niettemin na 26 saur 1396 (2de maand van de Afghaanse kalender) op uw thuisadres bent blijven wonen tot de zevende of achtste maand van 1397 – door aan te geven dat de zonen van S. M. immers opgesloten waren tot de machtsovername van de taliban in Afghanistan van de zomer van 1400/2021 (CGVS dd.10.11.2021, p.17; CGVS dd.03.01.2023, p.4). Deze redenering is echter ongerijmd. Uit uw verklaringen blijkt daarbij duidelijk dat uw dorp in uw laatste verblijfsperiode onder feitelijke controle van de taliban stond (CGVS dd.10.11.2021, p. 3), u beschreef de veiligheidssituatie in die periode als 'heel gevaarlijk, heel gevaarlijk' (CGVS dd.10.11.2021, p. 7). Dat u in de gegeven omstandigheden langdurig op uw thuisadres zou verblijven terwijl u ervan uitgaat dat u werd gevisieerd door minstens de familie van de toenmalige lokale taliban-schaduwgouverneur, is absoluut niet geloofwaardig en doet dan ook fundamenteel afbreuk aan de door u beweerde vrees in dit kader ten aanzien van de taliban. In de door u gegeven voorstelling van zaken moet immers redelijkerwijze worden verwacht dat u zou vrezen te worden vervolgd door niet alleen de zonen van S. M. maar door het gehele talibanoperatief uit uw regio en dat u bijgevolg alle reden zou hebben om voorzorgen te nemen dat taliban u niet kunnen vinden, quod non.

Bovenstaande vaststellingen leiden dan ook tot het gefundeerde oordeel dat de door u verklaarde vrees jegens de taliban ongeloofwaardig is.

Wat betreft uw probleem met uw familie langs vaderskant omwille van de door u gepleegde verkrachting van uw neef H. (...), zij gewezen op de volgende tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden.

Allereerst wordt erop gewezen dat u zich tegenspreekt over het tijds kader van uw pogingen om uw neef te overtuigen om seks te hebben met u. Tijdens uw eerste en tweede persoonlijk onderhoud met het CGVS verklaarde u telkens dat u enkel op de dag van de uiteindelijke verkrachting aan uw neef H. (...) had voorgesteld om seks te hebben met u (CGVS dd.10.11.2021, p. 18; CGVS dd.10.01.2022, p. 7). U gaf daarbij duidelijk aan dat u voordien nooit aan uw neef had voorgesteld om seks te hebben met u, of enige aandrang had gevoeld om seks te hebben met uw neef (CGVS dd.10.11.2021, p. 18). Echter verklaarde u tijdens uw derde persoonlijk onderhoud met het CGVS dat u ongeveer 15-20 dagen voor de verkrachting, een eerste maal aan H. (...) had voorgesteld om seks te hebben met u, wat H. (...) u toen zou hebben geweigerd. In de volgende periode heeft u nog enkele keren aan H. (...) voorgesteld om seks te hebben met u, telkens werd dit geweigerd. Op de dag van de verkrachting heeft u nog enkele malen aangedrongen dat H. (...) seks zou hebben met u, waarbij u na diens zoveelste weigering hem uiteindelijk ertoe gedwongen heeft seks te hebben met u (CGVS dd.03.01.2023, p. 10). U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd maar slaagde er niet in enige aannemelijke uitleg te geven (CGVS dd.03.01.2023, p. 14). U beperkte zich ertoe uw laatste verklaring ter zake te herhalen, wat de tegenstrijdigheid niet opheft. Het CGVS wijst erop dat hoegenaamd niet aannemelijk is dat u over het tijds kader van de concrete tot uw neef voorstellen tot seks dusdanig uiteenlopende verklaringen doet, met name gezien het stigma dat in uw land van herkomst ligt op seks met

een andere man, stigma waarvan u zich ook terdege bewust bent, blijktens uw verklaringen hierover (CGVS dd.10.01.2022, p. 4, 9-10; CGVS dd.03.01.2023, p. 10).

Een volgende tegenstrijdigheid betreft uw verklaringen over hoe uiteindelijk is bekend geraakt dat u seks heeft gehad met uw neef. Bij uw laatste verklaringen ter zake, in het kader van uw derde persoonlijk onderhoud dd.03.01.2023 (p. 11-12) verklaarde u dat niemand had gezien dat u seks had met uw neef. Na de seksuele daad zou H. (...) hebben gehuild en uiteindelijk naar zijn ouderlijk huis zijn gegaan waar hij aan zijn vader zou hebben verteld dat u hem tot seks had gedwongen. Echter had u tijdens uw eerdere persoonlijke onderhoud met het CGVS verklaard dat de moeder van dorpsgenoot S. R. vanuit haar tuin had gezien dat u seks had met H. (...) (CGVS dd.10.11.2021, p. 13, 17, 19; CGVS dd.10.01.2022, p. 5). U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd maar bood geen verklaring die de geloofwaardigheid van uw verklaringen op dit punt kon herstellen (CGVS dd.03.01.2023, p. 14-15). U repliceerde dat de moeder van S. R. de dag van de verkrachting vanuit de aanpalende tuin enkel zou hebben gezien dat u samen met H. (...) de koeien aan het hoeden was, en dat het ook niet mogelijk was dat zij jullie zou hebben gezien bij de seksuele daad vermits jullie dan onmiddellijk zouden moeten vluchten in plaats van de seksuele daad verder te zetten. Deze uitleg strookt alvast niet met uw expliciete verklaringen van uw voorlaatste persoonlijk onderhoud met het CGVS waar u duidelijk aangaf dat de moeder van S. R. jullie had gezien bij de seksuele daad en dat zowel u als H. (...) daarop onmiddellijk zijn gevlucht: 'Wat precies zag de moeder van S. R. daar en op dat moment? / Ik had seks met hem, ik was bijna klaar ermee. En de moeder kwam en vond ons daar en op dat moment voelde ik dat alles ontdekt was en ik vluchtte naar mijn maternale oom ...' (CGVS dd.10.01.2022, p. 5). Ook deze tegenstrijdigheid is manifest en raakt de kern van uw asielverzoek.

Nadere studie van uw verklaringen leidde ook tot een volgende incoherentie betreffende uw beschrijving hoe u H. (...) zou hebben gedwongen tot seks met u. Tijdens uw laatste verklaring ter zake (CGVS dd.03.01.2023, p. 13) gaf u aan dat u ouder en fysiek sterker bent en uw neef op die manier heeft gedwongen tot seks met u. Op de daarop volgende vraag of u geweld heeft gebruikt, ontkende u maar legde u uit dat u wel boosheid had geuit op het moment dat u hem aanmaande stil te zijn. Op de daarop volgende vraag of u uw neef had bedreigd, bevestigde u met de concrete verwijzing dat u ermee bedreigd had hem te zullen slaan als hij lawaai zou maken of later aan iemand het gebeurde zou vertellen. Het is slechts bij de daarop volgende vraag of u uw neef met een wapen had bedreigd, dat u repliceerde dat u een luchtgeweer had, en dat u had gezegd dat u uw neef met dit wapen zou beschieten als hij zou beginnen schreeuwen. U repliceerde ook dat zulk luchtgeweer gebruikt kan worden om vogels te doden maar zeker niet zou volstaan om mensen te vermoorden (CGVS dd.03.01.2023, p. 13). Deze voorstelling van zaken staat in schril contrast met uw eerdere verklaringen (CGVS dd.10.01.2022, p. 5). U verklaarde toen dat zodra H. (...) had geweigerd seks te hebben met u, u ermee bedreigd had hem te zullen doden met uw vuurwapen.

Gegeven bovenstaande kan evenmin geloof worden gehecht aan uw tweede asielmotief als zou u door de familie langs vaderskant naar het leven worden gestaan omdat u uw neef zou hebben verkracht.

Volledigheidshalve zij er ook op gewezen dat u evenmin op basis van een seksuele oriëntatie die sociaal of maatschappelijk gecontesteerd zou zijn, aanspraak kan maken op internationale bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u geen seksuele oriëntatie heeft die aanleiding kan geven tot een vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit bovenstaande blijkt alvast dat geen geloof wordt gehecht aan uw verklaring als zou u uw neef hebben gedwongen tot seks. Uit andere verklaringen door u valt ook af te leiden dat u ook geen intieme seksuele oriëntatie naar mannen of naar beide seksen heeft. Immers waar u bevraagd werd wat u ertoe had gebracht seksuele avances te doen naar een mannelijk familielid, haalde u argumenten van louter socio-economische en opportunistische aard aan (CGVS dd.10.02.2023, p. 3-4, 6, 8): u wilde graag jong huwen, had ook een meisje in het dorp op het oog, maar om te huwen heb je geld nodig en uw familie is onbemiddeld, wilde daarom niet naar u luisteren. Omdat een huwelijk met een meisje om financiële redenen geen optie was, en na een vergeefse poging tot het vinden van betaalde seks, heeft u besloten een voorstel tot seksuele interactie te richten tot uw neef. De reden waarom u zich gewend heeft tot uw neef was expliciet opportunistisch: er was frequent gelegenheid tot seksuele interactie gezien u vaak met uw neef alleen was daar jullie frequent samen runderen hoedden, en bovendien rekende u erop dat deze neef te bang was om seksuele interactie met u te gaan verklikken bij hem thuis. U gaf elders aan dat u nooit seksuele aantrekking tot een jongen of man zou hebben gevoeld als u het geld had gehad om met een meisje te huwen. Bovendien had u er ook geen probleem mee mocht u door een huwelijk voor de rest van uw dagen met een meisje samenleven en nooit nog seks zou hebben met een jongen (CGVS dd.10.02.2023, p. 5). Ook waar u het heeft over toekomstverwachtingen in België geeft u aan graag te willen huwen met een meisje, waarbij u vindt dat het meisje niet per se Afghaanse moet zijn. Een intieme relatie met een jongen verklaart u daarentegen nooit te zullen zien zitten (CGVS dd.10.02.2023, p. 7). Uit bovenstaande blijkt dan ook genoegzaam dat u geen intieme seksuele oriëntatie naar mannen of naar beide seksen heeft.

De door u neergelegde bewijselementen (uw taskara, de taskara van uw vader, een envelop) zijn niet van aard om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. De neergelegde taskara's bieden informatie over de identiteit van uw vader en u, gegevens die in bovenstaande niet in twijfel worden getrokken. De envelop biedt louter bewijs dat er u op een bepaald moment een postzending is toegestuurd vanuit Afghanistan.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan:

Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanist_an_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge

drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdeler die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot uw 17-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u dat u tot vlak voor uw vertrek binnen het ruimere familienetwerk bent opgegroeid. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Terechzitting

2.1. Voor de terechtzitting, op 21 januari 2026, vraagt de advocaat van verzoeker om de zaak te behandelen achter gesloten deuren daar verzoeker recent voor het eerst kenbaar heeft gemaakt op mannen te vallen en bereid is hierover te spreken in de rechtbank. Er wordt gesteld dat de reden waarom hij dit tot nog toe verborgen hield uit vrees voor de reactie van de andere Afghanen in het opvangcentrum of daarbuiten was. Hij geeft aan dat het daarom onmogelijk zou zijn voor hem om openlijk over zijn geaardheid te spreken in het bijzijn van andere Afghanen in de terechtzittingszaal. De zaak wordt achter gesloten deuren behandeld.

2.2. Verweerder is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verweerder ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van verweerder niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 14 januari 2026 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van bijbrengt:

1. EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 4 november 2022;
2. EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;
3. EASO, “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;
4. EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023;
5. EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, mei 2024;
6. EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
7. EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;
8. EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
9. UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023;
10. COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023;
11. EUAA “COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments”, 2 februari 2024;
12. EUAA, “Afghanistan Country Focus”, november 2024;
13. SEM, “Focus Afghanistan -Return from abroad”, februari 2025.

Op 21 januari 2026 heeft verzoeker aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt met volgende stukken:
-een verklaring van de projectcoördinator van Het Roze Huis te Antwerpen, 15 oktober 2025,
-identiteitskaart van de partner,
-foto's van verzoeker samen met zijn partner,
-deelcertificaat NT2, 27 november 2025.

4. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de CGVS beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er is wel degelijk voldoende informatie voorhanden om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren.

6.1. Verzoeker voert in het enige middel de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 51/8, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Vooreerst merkt verzoeker op dat wat de vrees voor de taliban/S.M. betreft hij zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad.

Met betrekking tot het incident met zijn neef merkt verzoeker op dat de CGVS drie argumenten aanhaalt waarom er geen geloof aan kan worden gehecht. Verzoeker betwist deze argumenten. Hij volhardt in zijn verklaringen van het eerste en tweede onderhoud dat hij enkel op de dag van de feiten een voorstel had gedaan aan zijn neef. Hij merkt op dat hij niet in de gelegenheid was om de notities van het gesprek te laten vertalen en dat de assistenten niet behulpzaam waren en er telkens een andere tolk aanwezig was, hetgeen de consistentie en helderheid van zijn verklaringen negatief heeft beïnvloed. Ook wijst verzoeker erop dat er in het begin een vrouwelijke PO aanwezig was maar later een mannelijke PO. Alle tolken waren mannen. Dit kan verzoeker ongemakkelijk hebben gemaakt om de gevoelige kwestie, zoals seks met een andere man, te bespreken.

Verzoeker benadrukt dat de moeder van S.R. niet heeft gezien of verzoeker seks had met zijn neef maar ze was wel een getuige want ze zag hen samen tijdens het grazen van de koeien.

Wat het derde argument betreft in de bestreden beslissing merkt verzoeker op dat hij wel degelijk boos was.

Verzoeker meent ook dat zijn homoseksualiteit niet voldoende is onderzocht. Zijn aantrekkingskracht tot hetzelfde geslacht was niet uit opportunistische maar oprecht. Sinds zijn 13e/14e voelt hij zich aangetrokken tot jongens.

Verzoeker gaat vervolgens in op de veiligheids- en mensenrechtensituatie in Afghanistan. Verzoeker beweert op basis van rapportage van de Verenigde Naties en Human Rights Watch uit 2021 en 2022 dat er sinds de machtsovername reeds vele burgers gedood werden bij aanslagen door ISKP en de taliban, hoofdzakelijk gericht tegen sjiïeten en etnische hazara's en dat er in Afghanistan sprake is van een economische en humanitaire crisis. Op basis van deze zorgwekkende gegevens concludeert verzoeker dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt om slachtoffer te worden van een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker verwijst naar artikel 15, b) en artikel 15, c) van de (oude) richtlijn 2004/83/EG en de interpretatie van het reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld, met name de zogeheten sliding scale uit de rechtspraak van het Hof van Justitie in de zaak Elgafaji.

6.2. Onderzoek van het beroep

Het redelijkheidsbeginsel mag slechts geschonden worden genoemd wanneer een beslissing, waarvan wordt vastgesteld dat ze op deugdelijke grondslagen berust, inhoudelijk dermate van het normale beslissingspatroon afwijkt dat het ondenkbaar is dat enige andere zorgvuldig handelende overheid in dezelfde omstandigheden die beslissing zou nemen (cf. RvS 16 maart 2021, nr. 250.111).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op 'afdoende' wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

6.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat: verzoeker vreest vervolgd te worden om twee redenen: *"in eerste instantie wordt u door de nazaten van de toenmalige taliban-schaduwgouverneur S. M. gevisieerd omdat zij menen dat informatie van u aan het vorige bewind geleid heeft tot de aanval waarbij*

S. M. is omgebracht en diens zonen in de gevangenis zijn beland. Gezien de taliban intussen de macht hebben overgenomen in Afghanistan vreest u om deze reden te worden omgebracht door het huidige bewind in Afghanistan. In tweede instantie vreest u te worden omgebracht door uw oom langs vaderskant en diens zonen, nadat is bekend geraakt dat u uw neef H. (...) had gedwongen tot seks met u."

Verzoeker houdt voor dat verweerder ten onrechte heeft besloten dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt: "De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

"Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als "vluchteling" elke persoon:

[...]

een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept."

6.3.1. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker te erkennen als vluchteling en baseert hij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- verzoekers verklaringen over het moment van overlijden van zijn vader zijn tegenstrijdig, hetgeen zwaarwichtig is aangezien verzoeker de timing van de door de schaduwgouverneur S.M. gedane voorstellen tot het leggen van een berrmbom situeert ten aanzien van het overlijden van zijn vader;
- verzoekers verklaringen over de frequentie en timing waarmee S.M. hem ertoe aanzette een bomaanslag te plegen tegen de Amerikaanse militairen zijn eveneens tegenstrijdig. Zo spreekt verzoeker enerzijds van twee onderscheiden voorstellen om een bom te plaatsen in twee verschillende, elkaar niet opvolgende jaargangen 1394 en 1396 en anderzijds situeert verzoeker beide voorstellen om een bom te plaatsen in het jaar 1395, met slechts enkele dagen ertussen;
- de CGVS stelt een discrepantie vast tussen zijn gedrag en de door hem verklaarde ernstige vervolgingsvrees. Zo verbleef verzoeker na de dood van S.M. nog een jaar wonen in het ouderlijk huis terwijl zijn dorp reeds onder de feitelijke controle van de taliban stond en verzoeker de veiligheidssituatie in die periode als heel gevaarlijk beschreef;
- verzoekers verklaringen over het tijds kader van zijn pogingen om zijn neef te overtuigen om seks met hem te hebben zijn tegenstrijdig;
- verzoekers verklaringen over hoe is bekend geraakt dat hij seks had met zijn neef zijn eveneens tegenstrijdig;
- verzoekers beschrijving over de wijze waarop hij zijn neef dwong om seks te hebben met hem zijn incoherent;
- verzoeker kan geen aanspraak maken op internationale bescherming op basis van een seksuele oriëntatie die sociaal of maatschappelijk gecontesteerd zou zijn aangezien uit verzoekers verklaringen valt af te leiden dat hij geen intieme seksuele oriëntatie heeft naar mannen of naar beide seksen;
- de voorgelegde bewijsstukken zijn niet van aarde om de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te herstellen.

6.3.2. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals infra blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielaas te herstellen.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing dat er geen geloof wordt gehecht aan zijn vrees vervolgd te worden door de nazaten van de toenmalige taliban-schaduwgouverneur S.M., niet betwist.

Verzoeker betwist daarentegen de motieven in de bestreden beslissing dat er geen geloof wordt gehecht aan de gedwongen seks met zijn neef en dat hij vreest gedood te worden door zijn paternale oom.

Hij bekritiseert volgende motieven:

“Allereerst wordt erop gewezen dat u zich tegenspreekt over het tijds kader van uw pogingen om uw neef te overtuigen om seks te hebben met u. Tijdens uw eerste en tweede persoonlijk onderhoud met het CGVS verklaarde u telkens dat u enkel op de dag van de uiteindelijke verkrachting aan uw neef H. (...) had voorgesteld om seks te hebben met u (CGVS dd.10.11.2021, p. 18; CGVS dd.10.01.2022, p. 7). U gaf daarbij duidelijk aan dat u voordien nooit aan uw neef had voorgesteld om seks te hebben met u, of enige aandrang had gevoeld om seks te hebben met uw neef (CGVS dd.10.11.2021, p. 18). Echter verklaarde u tijdens uw derde persoonlijk onderhoud met het CGVS dat u ongeveer 15-20 dagen voor de verkrachting, een eerste maal aan H. (...) had voorgesteld om seks te hebben met u, wat H. (...) u toen zou hebben geweigerd. In de volgende periode heeft u nog enkele keren aan H. (...) voorgesteld om seks te hebben met u, telkens werd dit geweigerd. Op de dag van de verkrachting heeft u nog enkele malen aangedrongen dat H. (...) seks zou hebben met u, waarbij u na diens zoveelste weigering hem uiteindelijk ertoe gedwongen heeft seks te hebben met u (CGVS dd.03.01.2023, p. 10). U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd maar slaagde er niet in enige aannemelijke uitleg te geven (CGVS dd.03.01.2023, p. 14). U beperkte zich ertoe uw laatste verklaring ter zake te herhalen, wat de tegenstrijdigheid niet opheft. Het CGVS wijst erop dat hoegenaamd niet aannemelijk is dat u over het tijds kader van de concrete tot uw neef voorstellen tot seks dusdanig uiteenlopende verklaringen doet, met name gezien het stigma dat in uw land van herkomst ligt op seks met een andere man, stigma waarvan u zich ook terdege bewust bent, blijkens uw verklaringen hierover (CGVS dd.10.01.2022, p. 4, 9-10; CGVS dd.03.01.2023, p. 10).”

Waar verzoeker thans in zijn verzoekschrift volhardt in zijn verklaringen van het eerste en tweede onderhoud dat hij enkel op de dag van de feiten een voorstel had gedaan aan zijn neef, doet hij geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheden in de opeenvolgende verklaringen. Verzoeker kan bezwaarlijk stellen dat hij niet in de gelegenheid was om de notities van het gesprek te vertalen daar waar hij tussen het tweede en derde interview bijna een jaar de tijd had om de notities te vertalen. Evenmin kan uit de vier gehoren en de vragen die werden gesteld worden afgeleid dat de assistenten “niet behulpzaam” waren. Bij het begin van elk interview werd aan verzoeker gevraagd of hij de tolk goed begreep (gehoorverslag CGVS van 10 november 2021, p. 2; van 10 januari 2022, p. 2; van 3 januari 2023, p. 2 en van 10 februari 2023, p. 2) waarop hij telkens positief antwoordde. Bovendien kreeg verzoeker bij het tweede en derde interview de kans om opmerkingen of toevoegingen te doen ten aanzien van zijn vorige interviews (ibid). Er werd hem gevraagd of hij zich klaar voelde om te antwoorden op de vragen, of er aspecten waren - niet alleen lichamelijk maar ook emotioneel of psychisch - waarmee de PO diende rekening te houden en of er iets was waardoor het voor hem moeilijker of onmogelijk was om uit te leggen waarom hij asiel vroeg (gehoorverslag CGVS, 3 januari 2023, p. 2). Verzoeker antwoordde telkens klaar en duidelijk dat het goed ging met hem, hij klaar was voor de vragen en geen problemen had. Waar verzoeker stelt dat door het gebruik van een andere tolk voor elk interview zijn verklaringen negatief zijn beïnvloed, stelt de Raad vast dat zijn betoog beperkt blijft tot een loutere bewering. Verzoeker kan thans bezwaarlijk stellen dat hij zich ongemakkelijk voelde bij een mannelijke PO, daar waar verzoeker zelf om een mannelijke dossierbehandelaar vroeg nadat hij werd gehoord door een vrouwelijke PO tijdens het eerste interview (gehoorverslag CGVS, 10 januari 2022, p. 1-2).

Vervolgens bekritiseert verzoeker volgende motieven in de bestreden beslissing:

“Een volgende tegenstrijdigheid betreft uw verklaringen over hoe uiteindelijk is bekend geraakt dat u seks heeft gehad met uw neef. Bij uw laatste verklaringen ter zake, in het kader van uw derde persoonlijk onderhoud dd.03.01.2023 (p. 11-12) verklaarde u dat niemand had gezien dat u seks had met uw neef. Na de seksuele daad zou H. (...) hebben gehuild en uiteindelijk naar zijn ouderlijk huis zijn gegaan waar hij aan zijn vader zou hebben verteld dat u hem tot seks had gedwongen. Echter had u tijdens uw eerdere persoonlijke onderhoud met het CGVS verklaard dat de moeder van dorpsgenoot S. R. vanuit haar tuin had gezien dat u seks had met H. (...) (CGVS dd.10.11.2021, p. 13, 17, 19; CGVS dd.10.01.2022, p. 5). U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd maar bood geen verklaring die de geloofwaardigheid van uw verklaringen op dit punt kon herstellen (CGVS dd.03.01.2023, p. 14-15). U repliceerde dat de moeder van S. R. de dag van de verkrachting vanuit de aanpalende tuin enkel zou hebben gezien dat u samen met H. (...) de koeien aan het hoeden was, en dat het ook niet mogelijk was dat zij jullie zou hebben gezien bij de seksuele daad vermits jullie dan onmiddellijk zouden moeten vluchten in plaats van de seksuele daad verder te zetten. Deze uitleg strookt alvast niet met uw expliciete verklaringen van uw voorlaatste persoonlijk onderhoud met het CGVS waar u duidelijk aangaf dat de moeder van S. R. jullie had gezien bij de seksuele daad en dat zowel u als H. (...) daarop onmiddellijk zijn gevlucht: ‘Wat precies zag de moeder van S. R. daar en op dat moment? / Ik had seks met hem, ik was bijna klaar ermee. En de moeder kwam en vond ons daar en op dat moment voelde ik dat alles ontdekt was en ik vluchtte naar mijn maternale oom ...’ (CGVS dd.10.01.2022, p. 5). Ook deze tegenstrijdigheid is manifest en raakt de kern van uw asielverzoek.”

Waar verzoeker thans stelt dat de moeder van S.R. niet heeft gezien dat hij seks had met zijn neef, doet hij geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheden, aangezien hij tijdens de eerste twee interviews duidelijk verklaarde dat de moeder van S.R. verzoeker en zijn neef had gezien tijdens de seksuele daad waarbij hij toevoegde dat hij hierdoor onmiddellijk vluchtte naar zijn maternale oom (gehoorverslag CGVS, 10 januari 2022, p. 5).

Verzoeker bekritiseert tenslotte het volgende motief in de bestreden beslissing:

“Nadere studie van uw verklaringen leidde ook tot een volgende incoherentie betreffende uw beschrijving hoe u H. (...) zou hebben gedwongen tot seks met u. Tijdens uw laatste verklaring ter zake (CGVS dd.03.01.2023, p. 13) gaf u aan dat u ouder en fysiek sterker bent en uw neef op die manier heeft gedwongen tot seks met u. Op de daarop volgende vraag of u geweld heeft gebruikt, ontkende u maar legde u uit dat u wel boosheid had geuit op het moment dat u hem aanmaande stil te zijn. Op de daarop volgende vraag of u uw neef had bedreigd, bevestigde u met de concrete verwijzing dat u ermee bedreigd had hem te zullen slaan als hij lawaai zou maken of later aan iemand het gebeurde zou vertellen. Het is slechts bij de daarop volgende vraag of u uw neef met een wapen had bedreigd, dat u repliceerde dat u een luchtgeweer had, en dat u had gezegd dat u uw neef met dit wapen zou beschieten als hij zou beginnen schreeuwen. U repliceerde ook dat zulk luchtgeweer gebruikt kan worden om vogels te doden maar zeker niet zou volstaan om mensen te vermoorden (CGVS dd.03.01.2023, p. 13). Deze voorstelling van zaken staat in schril contrast met uw eerdere verklaringen (CGVS dd.10.01.2022, p. 5). U verklaarde toen dat zodra H. (...) had geweigerd seks te hebben met u, u ermee bedreigd had hem te zullen doden met uw vuurwapen.”

Waar verzoeker stelt dat hij wel degelijk boos was gaat hij eraan voorbij dat de tegenstrijdigheid in zijn verklaringen zich situeert in het feit dat hij dreigde met een luchtgeweer of niet. Immers verklaarde verzoeker in het tweede interview dat hij dreigde zijn neef te zullen doden met zijn vuurwapen (gehoorverslag CGVS, 10 januari 2022, p. 5) terwijl hij in het derde interview aanvankelijk niet sprak over zijn vuurwapen doch pas wanneer hem daarover een vraag werd gesteld (gehoorverslag CGVS, 3 januari 2023, p. 13).

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij homoseksueel is en hij zich sinds zijn 13–14 jaar aangetrokken voelt tot jongens. Ter terechtzitting bevestigt verzoeker dat hij homoseksueel is ten bewijze waarvan hij stukken voorlegt.

De Raad merkt op dat verzoeker evenwel niet kan overtuigen dat hij homoseksueel zou zijn. Uit het huurcontract blijkt immers niet dat hij samenwoont met een Afghaanse jongen, nu het enkel ondertekend is door de huiseigenaar en verzoeker. Uit de identiteitskaart van de Afghaanse jongen en de voorgelegde foto's kan geen intieme relatie worden afgeleid. Verzoeker is op de foto's samen met een jongen afgebeeld waaruit evenwel geen seksuele intimiteit blijkt. Ten slotte legt verzoeker een verklaring voor van een projectcoördinator van Het Roze Huis te Antwerpen. Deze verklaart dat verzoeker op 15 oktober 2025 is langsgesproken voor een gesprek. Er kan niet worden vastgesteld aan de hand van deze verklaring of verzoeker zich heeft aangesloten tot het Roze Huis, noch of hij deelneemt aan de activiteiten georganiseerd door het Roze Huis en/of hij meer dan slechts eenmalig is langsgesproken bij het Roze Huis. Verzoeker overtuigt aldus niet in zijn bewering dat hij wel degelijk homoseksueel zou zijn en de Raad sluit zich aan bij het volgende motief in de bestreden beslissing:

“Volledigheidshalve zij er ook op gewezen dat u evenmin op basis van een seksuele oriëntatie die sociaal of maatschappelijk gecontesteerd zou zijn, aanspraak kan maken op internationale bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u geen seksuele oriëntatie heeft die aanleiding kan geven tot een vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit bovenstaande blijkt alvast dat geen geloof wordt gehecht aan uw verklaring als zou u uw neef hebben gedwongen tot seks. Uit andere verklaringen door u valt ook af te leiden dat u ook geen intieme seksuele oriëntatie naar mannen of naar beide seksen heeft. Immers waar u bevraagd werd wat u ertoe had gebracht seksuele avances te doen naar een mannelijk familielid, haalde u argumenten van louter socio-economische en opportunistische aard aan (CGVS dd.10.02.2023, p. 3-4, 6, 8): u wilde graag jong huwen, had ook een meisje in het dorp op het oog, maar om te huwen heb je geld nodig en uw familie is onbemiddeld, wilde daarom niet naar u luisteren. Omdat een huwelijk met een meisje om financiële redenen geen optie was, en na een vergeefse poging tot het vinden van betaalde seks, heeft u besloten een voorstel tot seksuele interactie te richten tot uw neef. De reden waarom u zich gewend heeft tot uw neef was expliciet opportunistisch: er was frequent gelegenheid tot seksuele interactie gezien u vaak met uw neef alleen was daar jullie frequent samen runderen hoedden, en bovendien rekende u erop dat deze neef te bang was om seksuele interactie met u te gaan verklikken bij hem thuis. U gaf elders aan dat u nooit seksuele aantrekkings tot een jongen of man zou hebben gevoeld als u het geld had gehad om met een meisje te huwen. Bovendien had u er ook geen probleem mee mocht u door een huwelijk voor de rest van uw dagen met een meisje samenleven en nooit nog seks zou hebben met een jongen (CGVS dd.10.02.2023, p. 5). Ook waar u het heeft over toekomstverwachtingen in België geeft u aan graag te willen huwen met een meisje, waarbij u vindt dat het meisje niet per se Afghaanse moet zijn. Een intieme relatie met een jongen verklaart u

daarentegen nooit te zullen zien zitten (CGVS dd.10.02.2023, p. 7). Uit bovenstaande blijkt dan ook genoegzaam dat u geen intieme seksuele oriëntatie naar mannen of naar beide seksen heeft.”

Waar de advocaat van verzoeker stelt dat op het CGVS verzoeker nooit over zijn seksuele geaardheid werd bevestigd, kan hij niet worden gevolgd. Wel integendeel, nu verzoeker tot viermaal toe werd uitgenodigd tot een gehoor waarbij hij herhaaldelijk de kans kreeg om zijn geaardheid voor de ene of de andere sekse te verduidelijken. Verzoeker volhardde tijdens zijn laatste interview dat hij nooit seksuele aantrekking tot een jongen of een man zou hebben gevoeld als hij geld had om met een meisje te huwen; dat hij er geen probleem mee zou hebben door een huwelijk voor de rest van zijn leven met een meisje samen te leven en nooit nog seks zou hebben met een jongen; dat hij ook in België graag met een meisje zou huwen en dat hij een intieme relatie met een jongen daarentegen nooit zou zien zitten (gehoorverslag CGVS, 10 februari 2023, p. 5 en 7). De Raad herinnert eraan dat verzoeker reeds drie jaar in België verbleef tijdens zijn laatste verklaringen hieromtrent. Zelfs mocht er geloof worden gehecht aan de seksuele avances die verzoeker zou hebben gemaakt naar een mannelijk familielid, stelt de CGVS evenwel op goede gronden vast dat verzoekers argumenten van louter socio-economische en opportunistisch aard waren. Waar verzoeker thans beweert homoseksueel te zijn komt zijn bewering na vijf jaar verblijf in België en vier interviews later, eveneens opportunistisch over, te meer nu de voorgelegde stukken hierover geen uitsluitel kunnen bieden.

De Raad besluit dat verzoeker geen ernstig verweer aanvoert ter weerlegging van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. De terechte en pertinente motieven waarop de CGVS zich steunt om te besluiten tot het ongeloofwaardig bevinden van het voorgehouden asielrelaas blijven dan ook onverminderd overeind.

Gelet op de terechte en pertinente bevindingen in de bestreden beslissing, die verzoeker op geen enkele wijze ontkracht, treedt de Raad de CGVS bij in zijn conclusie dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker voorgehouden vluchtrelaas. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

6.3.3. Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij bij terugkeer naar Afghanistan het risico loopt om als verwesterd te worden beschouwd. Verzoeker verwijst naar zijn langdurig verblijf in België en legt een deelcertificaat NT2 voor.

In de bestreden beslissing wordt aangaande verzoekers verwestering het volgende gemotiveerd:

“Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot uw 17-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afgaanse waarden en normen. Bovendien stelt u dat u tot vlak voor uw vertrek binnen het ruimere familienetwerk bent opgegroeid. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afgaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.”

Verzoeker heeft tot de leeftijd van 17 jaar in Afghanistan verbleven, met name in de provincie Parwan. Verzoeker verklaart moslim soenniet te zijn en ging naar de moskee (gehoorverslag CGVS, 10 november 2021, p. 8). Hij is tot de 6ste graad naar school gegaan (gehoorverslag CGVS, 10 november 2021, p. 8) en

woonde tot aan zijn vertrek met zijn moeder en zijn drie jongere broers samen (gehoorverslag CGVS, 10 november 2021, p. 6). Zijn vader is op natuurlijke wijze gestorven (gehoorverslag CGVS, 10 november 2021, p. 10). Na school hoedde verzoeker hun dieren en zorgde voor de gewassen (gehoorverslag CGVS, 10 november 2021, p. 9). Verzoeker verklaart dat zijn moeder en jongere broers nu nog steeds in het ouderlijk huis wonen (gehoorverslag CGVS, 10 november 2021 p. 6). De Raad meent dan ook dat verzoeker zijn vormende jaren in Afghanistan heeft doorgebracht. Ondertussen verblijft verzoeker ruim 5 jaar in België, maar deze duur weegt geenszins op tegen de duur van zijn verblijf in zijn land van herkomst. Verzoeker verwijst ter terechtzitting naar zijn werk in België en dat hij een opleiding Nederlandse taal volgt. Waar ter terechtzitting zijn integratie aldus wordt benadrukt, merkt de Raad op dat uit zijn actieve deelname aan het maatschappelijke leven in België niet kan worden afgeleid dat zijn eventuele westerse gedragingen elders als normoverschrijding of als een uiting van een godsdienstige of politieke overtuiging zouden kunnen worden gepercipieerd. Het gegeven dat verzoeker alhier werkt en een opleiding volgt, is uitermate lovenswaardig, maar houdt op zich niet in dat hij bepaalde westerse normen en waarden derwijze zou hebben verinnerlijkt dat hij zich bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan niet opnieuw aan de normen en waarden van de Afghaanse maatschappij zou kunnen aanpassen. Verzoeker heeft nog regelmatig contact met zijn familie en helpt ze financieel (verklaring ter terechtzitting). Verzoeker heeft zijn ganse jeugd in Afghanistan doorgebracht en uit niets blijkt dat hij zich bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan niet opnieuw aan de normen en waarden van de Afghaanse maatschappij zou kunnen aanpassen, ondanks de rurale context waaruit hij beweert afkomstig te zijn. Hij toont immers niet aan dat hij een opvallend profiel zou hebben of uitgesproken 'westerse' kenmerken vertoont. Verzoeker kan op basis van zijn voorgehouden 'gepercipieerde' verwestering niet als vluchteling worden erkend.

De uiteenzetting van verzoekers vermeende verwestering is te summier en te beperkt en mist bovendien de nodige verdere stoffering, onderbouwing, concretisering en uitwerking om enige (toegeschreven) verwestering aannemelijk te maken. Het komt hierbij niet aan de Raad om te gissen naar bepaalde gedragingen die verzoeker zich al dan niet zou hebben eigen gemaakt. Rechterlijke beslissingen hebben in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de arresten waarnaar hij verwijst, kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

6.3.5. Aangezien hierboven werd vastgesteld dat niet wordt aangenomen dat verzoeker is verwesterd of dat hij als dusdanig zal worden beschouwd, is de vraag of de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband houdt met het Vluchtelingenverdrag op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging, dan ook niet relevant noch dienstig.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6.3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

6.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.4.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:
“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

6.4.2. Met betrekking tot de 'ernstige schade', zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, worden geen concrete elementen aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie

kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat verzoeker dergelijk risico loopt in Afghanistan.

6.4.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op zijn vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat zijn relaas, waarbij hij vervolging vreest van de nazaten van de toenmalige taliban schaduwgouverneur S.M. of vreest gedood te worden door zijn paternale oom omwille van de door hem verklaarde seks met zijn neef, ongeloofwaardig werd bevonden. Zodoende kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

6.4.4. Verzoeker stelt in zijn middel dat hij omwille van het heersende geweld in Afghanistan en omwille van de economische en humanitaire crisis bij terugkeer een reëel risico loopt om slachtoffer te worden van een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM.

6.4.5. De Raad stipt aan dat de ernstige schade, bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58). De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie.

De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*). Slechts wanneer precaire socio-economische omstandigheden overwegend het resultaat zijn van opzettelijke gedragingen of omissies van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling.

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

In haar aanvullende nota van 14 januari 2026 stelt de commissaris-generaal hierover het volgende:

“(…)

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c)

niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseerd punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazare Sharif, and Herat City van augustus 2020, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security related, and humanitarian developments van 4 november 2022, de EUAA Afghanistan – Country Focus van januari 2022, EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse

economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.”

Uit wat voorafgaat blijkt dat er wel degelijk landeninformatie voorhanden is betreffende de oorzaken van de huidige socio-economische en humanitaire crisis in Afghanistan. Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat deze wel degelijk hoofdzakelijk veroorzaakt zou worden door het optreden of het verzuim van de de facto-talibanregering.

6.4.6. Terloops stipt de Raad aan dat dit niet wegneemt dat een terugkeer naar Afghanistan aanleiding zou kunnen geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM omwille van de precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar. Zoals hierboven uiteengezet, valt deze mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM evenwel buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De eventuele schending van artikel 3 van het EVRM omwille van factoren die niet als 'ernstige schade' kunnen worden aangemerkt, dient alleszins grondig te worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

6.4.7. De Raad merkt hierbij op dat het begrip 'ernstige schade' uit artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet betrekking heeft "op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, hetgeen een duidelijke mate van individualisering veronderstelt (HvJ 17 februari 2009, Elgafaji, C 465/07, ptn. 32 en 38; HvJ 10 juni 2021, Bundesrepublik Deutschland, C 901/19, pt. 25). Verzoeker toont niet aan dat hij, onder andere omwille van zijn hoedanigheid van terugkeerder, een verhoogd risico loopt om in een situatie van extreme armoede terecht te komen. Verzoeker is immers een valide man die niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien. Verzoeker toont niet aan dat zijn familie onvermogen is en dat deze hem niet tijdelijk (materieel) zou kunnen ondersteunen in geval van terugkeer zodat hij niet in een situatie van extreme materiële deprivatie zou belanden.

6.4.8. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, bespreekt verzoeker de veiligheidssituatie en de mensenrechten, maar uit deze bespreking blijkt dat het aanwezige geweld en de mensenrechtenschendingen hoofdzakelijk een gericht karakter vertonen en niet als willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict kunnen worden gekwalificeerd. Verzoeker verwijst weliswaar naar het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie, maar hij brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat er actueel in Afghanistan sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In haar aanvullende nota van 14 januari 2026, waarin onder andere de EUAA Country Focus Afghanistan van december 2024 mede in overweging wordt genomen, stelt de commissaris-generaal betreffende de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan het volgende:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflictgerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLEDA registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over

de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.”

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Parwan, waaruit verzoeker afkomstig is, actueel geen reëel risico bestaat op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, omdat het niveau van het aanwezige willekeurige geweld, in zoverre er al sprake is van een gewapend conflict, dermate laag is dat de kans om hiervan als burger slachtoffer te worden uiterst miniem is. Verzoeker brengt geen actuele landeninformatie aan waaruit zou blijken dat er thans wel een reëel risico zou bestaan op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7. Besluit

7.1. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, noch van artikel 3 van het EVRM en/of van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aangetoond dat de commissaris-generaal onzorgvuldig of onredelijk te werk zou zijn gegaan of dat de beslissing zou zijn behept met een motiveringsgebrek. Er werd geen kennelijke beoordelingsfout aangetoond.

De door verzoeker aangevoerde middelen zijn ongegrond. Voor zover als nodig treedt de Raad de motieven van de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus bij en maakt deze tot de zijne.

7.2. Gelet op wat voorafgaat kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7.3. Er blijken ook geen essentiële elementen te ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Er werd niet aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet dan ook geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

8. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend zesentwintig door:

N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. MOONEN